

Еразмус пракса у Португалу

Поштовани,

Зовем се Алекса Станивук и овог октобра сам уписао четврту годину Софтверског инжењерства и информационих технологија (СИИТ) на Факултету техничких наука у Новом Саду. Као и други смерови, и мој захтева обавезну стручну праксу у четвртој години. Ја сам одлучио да идем корак даље и да праксу радим у иностранству. Открио сам да Еразмус мрежа за размену студената пружа помоћ и за обављање стручних пракси у виду академског признавања и новчане помоћи. У фебруару сам пронашао послодавца, имао сам неколико интервјуа и поднео сам пријаву, да би је Еразмус касније и прихватио.

Међутим, новчана средства се студенту исплаћују тек након „потврде доласка“, односно доказа да је студент дошао код послодавца и започео праксу. Из тог разлога сам све иницијалне и уједно највеће трошкове сносио сам, од новца који сам уштедео. То подразумева куповину повратних карата, уплату смештаја, осигурања и додатних пропратних трошкова. Дакле, још пре одласка на саму праксу, искоришћена је готово укупна сума Еразмус помоћи коју сам тек требао да добијем. Наравно, није ми било жао тог новца, јер сам знао да улажем у једно веома велико и лепо искуство.

Након што сам успешно положио све испите и волонтирао на Егзит фестивалу, 20. јула сам авионом отишао у Лисабон, у Португал. Дочекао ме је један нови и за мене страни свет. Био сам сам и морао сам да се снађем, да пронађем своје место у том новом граду и држави који су представљали моја два и по наредна месеца. Морао сам да се навикнем на живот са различитим људима, како у периоду док сам живео у стану, а још више док сам спавао и хранио се у хостелима. Упознавао сам људе свакодневно, било ми је потребно друштво и осећај припадности. Комуницирао сам претежно на енглеском, а понекад и на немачком и француском, па чак и српском када бих срео људе из региона. На моје велико изненађење, Португалци веома лепо причају енглески, те нисам имао прилику, или потребу, да се упуштам у учење њиховог језика. Тим колега у фирми је био веома интернационалан, те смо се наравно користили искључиво енглеским. То ми је омогућило да додатно усавршим знање истог и у професионалним оквирима.

Током праксе сам радио на различитим задацима. Прво сам тестирао постојећи код и исправљао пронађене грешке и *bug*-ове. Затим сам креирао апликацију за анализирање медицинских резултата анализа крви. Учио сам и о *Cloud computing*-у, односно програмирању у облаку, те сам на послетку и омогућио коришћење своје апликације преко интернета помоћу *Google Cloud* платформе. Усавршио сам стручне вештине које сам већ развијао на факултету, али сам имао и прилику да се први пут сретнем са одређеним проблемима и темама. Због праксе, али и због самосталног живота у новој средини, научио сам и многе „животне“ вештине. Пре свега бих издвојио одговорније коришћење новца и времена. Морао сам добро да испланирам на шта ми је

заправо потребно да потрошим средства, а без чега могу. Такође, за разлику од живота у Новом Саду, тамо нисам имао приступ студентској мензи, те сам већину obroка морао сам да спремам. Додатно бих навео и сналажљивост, као нешто што ме је чувало у ситуацијама када нико не би могао да ми помогне уколико би нешто пошло по злу...

Сматрам да сам свој боравак у Португалу у потпуности искористио. У сваком тренутку слободног времена сам истраживао, обилазио и упознавао пределе и културу ове земље. Могу слободно рећи да сам обишао целу Португалију, од севера до југа. Први пут сам сурфовао, и то на ивици континента. Пливао сам и ронио са делфинима у срцу Атлантског океана. Обилазио сам музеје, галерије, па и цркве изграђене од посмртних остатака монаха. Шетао сам по црним вулканским плажама. Слушао сам приче из бразилских фавела и џунгли Анголе.

Кући сам се вратио почетком октобра, обогаћен прелепим успоменама и новим вредностима. Сигуран сам да у будућности желим да поновим овакво искуство.

Алекса Станивук